

[Undervisningsministeren.]

som de praktiserende Læger, der antages som Skolelæger, skal underkastes. Ja, jeg ved ikke om det er nødvendigt; Skolesundhedsplejerskerne skal jo arbejde baade under Direktion og Tilsyn af den Skolelæge, som har faaet et saadant Kursus, og deres Opgave bliver altsaa af nogen anden Karakter end Lægens. Man maa vel ogsaa gaa ud fra, at de i Forvejen paa de vigtigste Omraader bliver instrueret om deres Arbejde.

Til Slut nævnte det ærede Medlem et Problem, som ogsaa omtaltes i det høje Folketing, nemlig Tandplejen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at vi inden alt for længe maa tage ogsaa dette Spørgsmaal op, som jeg anser for meget vigtigt, ikke mindst for Landbefolkningen. Men jeg vil tro, at hvis vi gjorde det i Øjeblikket, vilde det ikke blive særligt effektivt, for saa vidt jeg kender Forholdene og kan bedømme dem, vil det slet ikke være muligt at skaffe det nødvendige Antal kvalificerede Tandlæger til at udføre dette Arbejde, hvis en Ordning gennemførtes for hele Landets Vedkommende. Det vilde i hvert Fald blive meget vanskeligt.

Nu staar vi over for Gennemførelsen af Lovforslaget om Skolelæger, og jeg haaber — og dette Haab bestyrkes jo ved den Modtagelse, Forslaget har faaet her i dette høje Ting —, at vi inden alt for længe har en Skolelægelov gennemført her i Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. P. Johansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6399; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1235).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. P. Johansen: Det Lovforslag, der nu er til første Behandling, tager Sigte paa en Ændring af Loven om Folkeskolens Tilsyn og Styrelse, men kun for en enkelt Paragrafs Vedkommende, nemlig § 17, der omhandler Amtsskolekonsulenterne. Nærmere betegnet drejer Forslaget sig om Konsulenternes Ansættelses- og Lønforhold og deres eventuelle Afskedigelse, hvorom der foreslaas nogle nye og særlige Regler. Derimod ændrer Forslaget ikke ved Konsulenternes Beføjelse i al Almindelighed, idet deres tjenstlige Stilling forbliver den samme, som den hidtil har været. Dermed er vel næppe sagt, at der ikke kunde være Grund til at drøfte Konsulenternes Beføjelse som Helhed, at drøfte hele Tilsynsloven, og det vil rimeligvis ogsaa ske paa et senere Tidspunkt. Men jeg forstaar det saaledes, at det kun er et ganske enkelt Forhold, Ministeren ønsker at faa ændret nu, nemlig Konsulentens Forhold til det Lærerembede, han beklæder, samtidig med at han er Amtsskolekonsulent, og her vil jeg tillade mig at gaa ud fra, at der er almindelig Enighed om, at den bestaaende Ordning ikke kan siges at være tilfredsstillende. Jeg tror, at alle Parter, baade den brede Befolkning, Myndighederne og Konsulenterne selv, ser saadan paa det.

Forholdet er jo dette, at en Amtsskolekonsulent udnævnes for 6 Aar ad Gangen. Han beklæder sit Embede, samtidig med at han er Lærer, beholder sin Bolig — har i alt Fald Ret til at beholde den —, og saa holdes der Vikar i Konsulentens Embede, og Regelen er den, at Konsulenten genudnævnes, naar de 6 Aar er gaaet. Det vil altsaa sige, at et saadant Embede, der almindeligvis er et Førstelærerembede paa Landet, maaske i 20 Aar kan være udsat for at blive bestridt af stadig skiftende Vikarer. Nu er det jo muligt, at dygtige unge Vikarer med Støtte af den ældre og mere erfarne Kollega kan bibringe Børnene en lige saa god Skoleuddannelse, som de vilde have faaet, hvis Konsulenten havde fortsat i sit Embede, men det er i alt Fald forstaaeligt, at Befolkningen er utilfreds. Og det er forstaaeligt, at det er et Usikkerhedsmoment for den paa-gældende Skole, at den stadig er udsat for at skulle skifte Lærer. Det er et Forhold, som meget let giver Anledning til Kritik, den være sig berettiget eller uberettiget — eller mere eller mindre berettiget —, for der er altid noget berettiget i en Kritik over en stadig Skiften Lærer ved en Skole.

Det er da heller ingen Hemmelighed, at De samvirkende Sogneraadforeninger har rørt paa sig angaaende det nævnte Forhold. Allerede i 1938 forelaa der en Skrivelse til